

få indfødsretsforholdet bragt i orden med kort frist. Disse synspunkter mødte stor tilslutning indenfor udvalget og stødte ikke på modstand fra ministerens side.

Det andet principspørgsmål, som man beskæftigede sig med, angik den i lovforslagets § 9 foreslåede adgang til under nærmere angivne betingelser at fratage *landsforrædere* deres indfødsret, forsåvidt den er erhvervet ved naturalisation. Til fordel for bestemmelsen herom anførtes, at når den troskabspligt, der er en naturlig forudsætning for naturalisation, groft tilsidesættes, er det kun rimeligt, at indfødsretten tages tilbage. Heroverfor blev imidlertid gjort gældende, at det i påkommende tilfælde vil vise sig, at kun et fåtal af de statsborgere, der svigter deres land, er naturaliserede, hvorfor en særregel for sådanne tilfælde var uden større betydning. Desuden må man regne med, at de pågældende bliver statsløse, hvis indfødsretten fratages dem, hvilket er principielt uheldigt og desuden betyder, at de ikke kan sendes ud af landet. Hvad man kan opnå er kun at fratage dem visse borgerlige rettigheder, derunder valgretten. Men dette kan, om man finder anledning dertil, også gøres på anden måde og således, at man ikke blot rammer naturaliserede landsforrædere.

Foruden disse spørgsmål drøftedes en række enkeltheder af hvilke nogle var af sproglig, andre af overvejende teknisk karakter, og der udarbejdedes i indenrigsministeriet en række foreløbige ændringsforslag.

Under lovforslagets første behandling havde den tanke været fremsat, at det ville være af værdi, om repræsentanter for de rigsdagsudvalg, der i Danmark, Norge og Sverige beskæftiger sig med statsborgerretslovgivningen, fik lejlighed til direkte at udveksle synspunkter angående de foreliggende forslag til nye love på dette område. Fra norsk og svensk side sluttede man sig hertil, og det aftaltes da, at der den 8. og 9. maj på Christiansborg skulle afholdes et *fællesskandinavisk møde* med det nævnte formål for øje.

Til at deltage i dette møde udpegedes fra dansk side, efter at sagen havde været forelagt de i folketingets finansudvalg repræsenterede partier, 4 medlemmer af landstingets indfødsretsudvalg (*P. Mortensen, Ingeborg Hansen, Bjerre og Jørgen Otsen*) samt 2 folketingsmænd (*Steen og Evald Christensen*). Desuden deltog indenrigsminister *Smørum*. Fra Norge mødte 5 stortingsmedlemmer tillige med justitsminister *Gundersen*, fra Sverige 6 rigsdagsmedlemmer samt justitsminister *Zetterberg*. Mødet overværedes tillige af embedsmænd fra hvert af de tre lande. Det lededes af landstingets formand, fru *Ingeborg Hansen*.

Det blev under forhandlingerne klarlagt, at der såvel i Norge som i Sverige var aldeles overvejende stemning for